

Bishop of the Diocese of George

The Right Reverend Edwin Desmond Pockpass

Bishopslea, 117 York Street, GEORGE

South Africa (Office) 066 468 6917 / 087 188 4674

Email: bishopsecretary@georgediocese.org.za Website: <https://georgediocese.org.za>

02 Maart 2026

Geagte Susters en Broers in Christus

In hierdie dae sien ons met diepe kommer die voortslepende konflik in die Midde-Ooste, en die toenemende betrokkenheid van magtige lande, veral die Verenigde State en Israel, by aksies wat 'n reeds brose streek verder onstabiel maak. Die lyding van mense, die vernietiging van huise en lewensmiddele, en die groeiende bedreiging van geweld druk swaar op die gewete van die wêreld en op die hart van die Kerk.

As Christene kyk ons nie net na oorlog deur politieke lense nie, maar kyk daarna deur die kruis van Christus.

Die Skrif romantiseer nie konflik nie. Van die openingswoorde van die Bybel sien ons hoe geweld die menslike gemeenskap breek. Kain lig sy hand teen Abel, en die grond self roep uit. Die profete spreek herhaaldelik teen diegene wat **"boosheid beplan"** en **"onskuldige bloed vergiet."** Hulle herinner ons daaraan dat God se begeerte nie vernietiging is nie, maar geregtigheid, nie oorheersing nie, maar reg, nie vernedering nie, maar herstel.

Ons Here Jesus Christus staan in die middel van ons teologiese besinning oor oorlog. Hy weier die swaard in Getsemane. Hy leer ons om ons vyande lief te hê en te bid vir diegene wie ons vervolg. Hy verklaar vredemakers as geseënd en noem hulle kinders van God. Op die kruis absorbeer Hy geweld eerder as om dit terug te gee. In Sy opstanding verkondig Hy dat die lewe, nie die dood, die finale woord het.

Dit maak ons nie naïef oor die realiteite van kwaad nie, en ook nie onverskillig teenoor onreg nie. Die Bybelse getuigenis bevestig dat God diep omgee vir geregtigheid en die beskerming van die kwesbares. Tog roep die Skrif die volk van God konsekwent op om 'n afsonderlike gemeenskap te wees, een wat haat weerstaan, wraak weier, en versoening beliggaam selfs wanneer die wêreld geweld kies.

In so 'n tyd moet ons ook onthou dat baie uit ons eie streek hul ambagte in die Midde-Ooste dien en beoefen. Hulle is onderwysers, ambagsmanne, ingenieurs, gesondheidswerkers, huishoudelike werkers en professionele persone wat getrou bydra tot samelewings vêr van die huis af. Ons hou hul veiligheid en welstand voor God, en die angste van hul families wat wag vir nuus. Hul kwesbaarheid maak hierdie konflik nie vêr nie, maar persoonlik.

Wat is dan ons Bybelse mandaat?

Eerstens word ons geroep om te bid, nie sommer net nie, maar opreg. Gebed is nie 'n ontsnapping van verantwoordelikheid nie; dit is deelname aan God se verlossende werk. Ons bid vir die staking van geweld. Ons bid vir die beskerming van landsburgers. Ons bid vir wyse en ingehoue leierskap. Ons bid vir diegene wat treur. Ons bid vir die versagting van verharde harte.

Tweedens word ons geroep om teologies oor konflik te dink. Ons moet ooreenvoudige beskrywings weerstaan wat komplekse menslike lyding tot slagspreuke verminder. Ons lojaliteit is nie aan nasionale magte nie, maar aan die Koninkryk van God. Ons meet elke handeling, van enige nasie, aan die karakter van Christus. Waar daar aggressie is, noem ons dit. Waar daar onreg is, treur ons daaroor. Waar daar lyding is, staan ons in solidariteit met die geteisterdes.

Derdens word ons geroep om vrede in ons eie konteks te beliggaam. Dit sou leeg wees om vir vrede in die Midde-Ooste te bid terwyl verdeeldheid, bitterheid of onreg tuis gekoester word. Die Kerk moet 'n teken wees van 'n ander pad, 'n gemeenskap waar versoening beoefen word, waardigheid geëer word, en barmhartigheid geleef word.

Laastens word ons geroep om te hoop.

Christelike hoop is nie optimisme oor politieke uitkomst nie. Dit is vertroue in die oppermag en getrouheid van God. Dieselfde Here wat die wêreld met Homself in Christus versoen het, werk steeds op maniere wat nie gesien word nie. Geskiedenis word nie uiteindelik deur militêre mag regeer nie, maar deur die doelwitte van God. Die Vredesprins regeer, selfs wanneer die wêreld bewee.

Ek vra dat in elke parogie van ons bisdom gebid word vir vrede in die Midde-Ooste in die komende weke. Ek moedig gesinne aan om hierdie bedoelings in hul daaglikse gebede in te sluit. Laat ons ons kinders leer dat die Christelike reaksie op oorlog nie onverskilligheid of woede is nie, maar getroue, ingeligte en deernisvolle getuigenis.

Mag die God van geregtigheid die onskuldiges bewaak. Mag die God van barmhartigheid die treurende troos. Mag die God van vrede harte van geweld afkeer.

En mag ons, Sy Kerk in die Bisdom van George, standvastig bly in geloof, dapper in waarheid en standvastig in liefde.

Joune in Christus

+Edwin George

The Right Reverend Edwin Desmond Pockpass
BISHOP OF THE ANGLICAN CHURCH
GEORGE DIOCESE